

Liber

Sed nūc interīz benedic anima mea dominum saluatorem tuū: et magnifica nomen eius quod est sanctū: et sanctissimis deliciis plenū. O q̄ bonus et suavis es domine iesu aie querēti te. O iesu redēptor captiuoz: saluator: pditoz: spes ex ulum: laborantiuz fortitudo: angustiati spūs. latitudo anime lacrimose: et p̄ te in sudore currentis dulce solatium: et suave refrigerium: corona triumphatiū vnicus merces et leticia oīm supnoz ciuiū uberiumus fons oīm gloria inclita ples summi dei. Sūme deus te benedictā oīa que in celo sunt sursū et que i terra deorsum: q̄ magnus es tu et magnuz nomen tuū. O immarcessibilis decor ex celi: et purissima claritas lucis etne vita oīm vitam vivificans: lux omne lumē illuminans et conservans in perpetuo splendore: mille milena milia luminū fulgetia ante thronum diuinitatis tue a pme uo diluculo. O eternuz et incessabile claram et dulce pfluum fontis absconditi ab oculis nostris: qui solis ortum nescit: fundo caret. cretū scriptōis terminū nō habet: nihil perturbationis admittit. Eructauit te cor dei altissimi de sue p̄ditatis in penetrabili abyssō: vita vita lux lucem: deus deū: eternus eternū: immensus immensum: ac per omnia sibi coequalem et de plenitudine tua omnes accipimus. Tu enī largissime fōs omnis boni septemplicis gratie p̄ciosum lumē in q̄ p̄issime spiritus. De p̄cor ut si qua p fragilitate in veritate maiestatis tue minus intellexi: et in p̄ceptis dñicis intellecta p lascivitā carnis neglexi: tua visitaōe illustrare digneris quibus ea decenter et mihi necessarie corrigam: meiq̄ erois p te misericordiam sequar ut p te quam in piculoso huius vite pelago in auxiliū aduocavi sine naufragio adoptatum phennis reque lictus pducatur.

Te it: q̄ pater clementissime peto ut qui me primit̄ creasti: per passionē vni-

Anselmi

geniti tui recreasti quicquid ad laudem tuam pertinet me cogitare facias et amare Sed quia fragilis sum: nec possū p̄fice re: sedula tamē deuotōe cōcedas me studebit redemptōis ac saluationis tue grām cōseqr. Et quicq̄d deinceps opis agā: ex tua et p tua et i tua gra ad laudez tua totū pueire facias meq̄ deinceps tue re a peccatis et in bonis opibus validior rem esse p̄cipias: et vt q̄diu i hoc corpuz sculo viuā aliqd seruicij tibi sp exhibeā post exitum xo aie mee a corpe ventam oīm peccatoz cōsequi: et vita eterna me p̄cipere cōcedas. Per eū qui tecū viuit et regnat per omnia secula seculoz. Amē

Incipit p̄fatio bti anselmi epi i expositionē euangelij Intrauit iesus in quoddam castellum.

Intrauit iesus in quoddam castellum: Quid ad gloriosam di genitricē lectio ista p̄tineat vt i festiuitate eius legā pleriq̄ solent q̄re. Enī qd ego sentirem i cōuentū frat̄ put potui vulgariter iam plus exposui et quia quod dixi auditorib⁹ placuit: dicta litteris mādare et ab eisdem dñis ab batib⁹ wilhelmo vicanēsi arnolfo twarnensi iussus: imo coactus sū. Qd ido dixi vt exposūcula ista tanq̄ a p̄sumpto edita nō displiceat: qm̄ nō p̄sumpto sed obediētia edidit. Ja nūc ḡ oraciunculā istā salua fide ac sine p̄iudicio melioris ad laudē eiusdē virginis et misericordie humiliter scribere aggrediar

Explícit prefacio
In illo tpe Intrauit iesus in qd dam castellum: et mulier quedā martha noīe exceptit illū in dormitum suam.

Omelia lctōis eiusdē bti anselmi epi
In scriptura sacra res vna et eadē eiusdē locutōnis inueniēt dñsa significare: sicut leo: hedus: ignis: aqua: v'l etiam sol: et alia mīta. Est enī leo de tribu iuda: et leo qui circuit

querēs quem deuoret. **E**st hedus emissarius qui peccata nostra portavit se hedus a sinistris qui damnatur. **E**st ignis quē dñs misit in terraz: et quē dñs vult ut ardeat: est ignis qui super impios cadit: ut non videant solem. **E**st aqua cui fluminis fluuit de ventre creditis: est aqua cuius tempestas nō nos demergat. **E**st sol iusticie qui nos illuminare solet est sol quod nos vrat per diem: sicut ergo castellum als malū significet: ut illud de quo dicuntur. **I**te in castellum quod contra vos est: ubi plane manifestatur quod significet tamen hoc castellum in quod intravit Jesus singulariter intemeratam virginem eius genitricem salua scripturarū regla p similitudinem accipimus. **C**astellum enim dicit quilibet turris et murus in circuitu eius. **Q**ue duo se se inuicem defedunt: ita ut hostes per murum ab arce: et a muro per arcem arceantur. **H**uiusmodi castello nō incongrue virgo maria assimilatur. quoniam virginitas mentis et corporis ita quasi murus vindicis vallavit ut nullus virginitatis libidini esset ad eam accessus: nec sensus eius aliqua corrumperent illecebria. **E**t quia virginitate cū libido nō possit solet impugnare supbia est in eadē virgine turris humilitatis: quia muro virginitatis oīm repellit supbiā: et quod humilitatem cū supbia nō possit: solet impugnare libido muri virginitatis a turre humilitatis oīm repellit libidinem. **I**ta hec duo murus vicis virginitatis et turris humilitatis ab alterutro mununtur ut nūc in humili virgine fuerit: nec super alia virginitas: nec iniquata humilitas: sed sibi in eadē permanenter et humili virginitas et virginalis humilitas. **V**nde autem quod dicit ita verū sit: ut nihil verius fides christiana credere possit. **P**onamus tamē aliqua de euāgelio eius virginitatis et humilitatis testimonia. **Q**uique cū ab angelo filius eius permittetur respondit. **Q**uomodo fieri istud quoniam

virū non cognosco. **S**i cui libet virginis despontate in animo suo disponenti nubere dicere filium habebis: nō miraretur neque interrogaret quō istud fieret ut puta que se despontata et in proximo nuptiarum sciret: et a viro grauidari vsu naturae speraret: hec autem nō immerito mirata est: et quomodo fieret quod permittet scilicet quoniam quis despontata tamē se nūc quod nuptiarum neque virginitatem certissime sciebat. **H**ec devirginitate de humilitate vero dicendum est: quod cum ab angelo saltaretur: mater dei eligere: quod fieret salua virginitate: cui tamen timebat doceatur: benedicta super omnes mulieres predicatur respondit. **E**cce ancilla domini et in alio loco. **Q**uia respexit humilitatem ancille sue. **O** sublimis virgo mater dei. **O**mnia humili ancilla dei. **Q**uid sublimis esse posset: quid humilius de se sentire posset: **S**unt qui castellum hoc magdalum esse arbitrantur: a quo maria magdalena cognoscatur. **Q**uod si verum est predicte interpretationi famulat. **M**agdalum enim turris dicitur: et humilitati preparatur. **H**ic vero nō noscitur sed tamen quoddam dicitur quod indiscussum ppterire nō debemus. **Q**od idē singulare castellum fuit virgo maria. **Q**uis enim et multe aliae murū virginitatis habeant: et turrim humilitatis: idem et virginis sint et humiles: tamē salua virginitate: mīles esse nō potest: neque filios generare: quod ista sola fecit. et ideo castellum hoc quoddam idē singulare merito dicitur: quod ista singulariter et mater fuit et virgo et nulla alia est potuit vel poterit. **T**ex cōcedamus aliquā et mīrem eē et virgiem: quoniam sit impossibile. **E**tiam sic maria virgo singularis erit: quod unicus dei filius genuit: quod sicut est unicū ynicū p̄fici: ita est unus ynicus ynicē mīli: et ideo etiam si virgo pariat: nulla vel eūdē vel talē generabit alium. **E**st ergo castellum quoddam in quod intravit iesus. portavero per quam intravit est fides. **Q**uod enim credidit perfecta fuit a deo que ei

Liber

Anselmi

ab angelo dicta sūt: sicut ait ad eā elyza-
beth. **N**ec q̄ iesus intravit castellū hoc.
violatum est iesus enī saluat nō violat.
cōfracta solidat: nō solidata cōfringit.
Scom nomē ei⁹ ita ⁊ opus eius. **E**t mu-
lier quedam martha nomine excepit eum
in domū suā: ⁊ huic erat soror noīe ma-
ria. **D**ue iste sorores sicut p̄es sancti ple-
nissime nobis exposuerūt duas in sancta
ecclesia vitas designant: martha scilicet
actiuā: maria cōtempatiuā. **I**sta laborat
ad exhibēda indigēti omnia humilitatis
officia: illa vacat ⁊ videt quoniam deus
est. **I**sta circa exteriora occupat: illa in-
teriora cōtemplat. **S**icut enī mater dei
est singularis: ita ⁊ iſtarū yitarū effect⁹
quaꝝ iste sorores typū tenēt in ea exitit
singularis. **M**unq̄ in aliq̄ p̄sona: imo in
oībus sicut martha opata ē: nūq̄ alias
sic. **M**aria cōtemplatōi vacauit. **M**unq̄
illa vel hec alias quod suū est sic exhi-
buit. **L**ū marthā vel mariā dico eoꝝ sig-
nifica intelligo. **S**ed iā videam⁹ acti-
onem huius marthe. deinde conciamus
cōtemplationē huius marie: ⁊ vt plani-
us id faciamus: quod alij p̄ marthā ope-
rari: ⁊ quod est ista opata cōferamus.
Alij hospitem quemlibet in domo sua su-
scipiūt: ista nō quemlibet s̄ p̄pūm dei fi-
lium q̄ nō habet ybi caput reclinet: non
in domo: s̄ in vtero suscepit. **A**lij nuduꝝ
quēlibet veste mutabili atq̄ corruptibl-
i yñ libet p̄posita apūt: illa ybū dei i ea
dē ḡica carne i vnitate psone assūpsit
q̄ sine fine icōmutabil atq̄ icōruptibil
p̄manebit. **A**lij quēlibet esuriēt ⁊ sitien-
tem cibo vel potu exteriori reficiūt: ista
deū ⁊ hoīem humanitus indigētē non
solū exterioribus cibis vel potibus pa-
uit: verūtē suo lacte aluit. **E**t vt breui-
ter illa sex misericordie opa p̄curramus
que cū vni ex minimis suis fūt deus si-
bi facta cōfiteſt ista nō quēlibet ex mini-
mis: sed summū dei filiū suscepit: mudū
carne vel etiā pannis opuit: esurientem

pauit: sitientem lacte potauit. infirmuꝝ
p̄ infantia ⁊ iacētē nō solū visitauit sed
etiā balneando: souēdo: liniēdo: gestan-
do frequētauit: vt merito de ea dicatur
martha satagebat circa freq̄ns ministe-
rium p̄prehēso ⁊ crucifixo q̄s in carcero
posito affuit sicut scriptū est. **G**rabat iu-
xta crucē iesu mater eius. **I**nter hec aut̄
turbabat ⁊ sollicita erat cū fugeret i legi
ptū a facie herodis qui suū talē filium a
deo p̄sequebat: vt multos suspecte eta-
tis pueros occideret. **T**urbabat cum vi-
dens insidiantes ⁊ morē ei in ferre molī
entes cognoscerz: ad vltimū turbata est
valde ⁊ iuxta symeonis vocē suam ipsi-
us aīam p̄transiūt gladius cū vidisset su-
um talem filiū cōprehēdi ligari: flagella-
ri: cōspūi: spinis coronari: derideri: cola-
phizari: mori: sepeliri. **U**nde ei cōgruit
quod dicis. **M**arta marta sollicita es ⁊
turbaris erga plurima. **N**emo dubitat
quod beata maria filium suū vellet libe-
rari de omni tribulatōe seipam in turba-
tione adiuvare a diuinitatē: qm̄ eidem
filio in esse sciebat p̄ theoticaꝝ q̄ est pars
marie: hoc est q̄ martha p̄querit q̄ eam
soror reliquerit ministrare solam: ⁊ eius
auxiliū in ministerio flagitat. **H**ec de p-
te marthe. **P**orro de parte marie q̄ opti-
ma predicat q̄ta vel qualē in bīa maria
fuerit q̄s digne loqtur. **S**i talis est vt di-
ximus: imo q̄ melior est q̄ diximus: in
bīa maria p̄s marthe q̄ tamē a dño non
laudat: sed tamē nō vituparāt: qualis est
p̄s quā optimā maria elegit q̄ sic lauda-
tur vt ab ea nō dītaꝝ auferrī. **O** q̄ mag-
na multitudo dulcedinis dei fuit in bea-
ta ḡine: qm̄ spūs sanctus sup eam ve-
nit: ⁊ virtus altissimi obumbrauit: ⁊ de
eodē spū sc̄tō cōcepit. **Q**uid de deo nō
sapiebat in q̄ sapientia dei latebat: ⁊ i cui-
us vtero corpus sibi aptabat. **C**hristus
est vt ait apls: virtus ⁊ dei sapientia: q̄ i
eo sūt oēs thezauri sapientie ⁊ scientie
abscondit: chust⁹ aut̄ i maria. **E**rgo dei

Epistole anselmi exhortorio

Misericordia sapientia et oes thezauri sapientie
et scientie in maria: hec non tam ad pedes
sed et ad caput domini sedes audiebat ab
ex ore eius: hec cōseruabat oia ab
angelorum et pastorum vel maiorum necnon ipsius
filii sui cōferens in corde suo. Nemo vni-
q[ue] sicut ista gustauit q[uod] suauis est domi-
nus. Inebriebat avertate dominus ei[us]
et torreto voluptatis eius potabat. Nec
mixtum apud eam uno inter erat fons vi-
te de quod manabat tanta pfectio utriusque
vite. Circa plurima vero martha occupa-
bat: circa vnu enim maria delectabat: q[uod]
vnu est necessarium plurima auferuntur:
vnu manet. Singulariter igit[ur] partem maria
elegit: pars marthe ei auferit. Jam enī
non erit sollicita ut munis et sicut pue-
ro cui oes ordies anglo: miistrat sicut
d[omi]no. Jam non turbabit fugiens in egyptum
cum eo a facie herodis q[uod] ipse ascēdit in ce-
lum: et herodes descendit in infernum a fa-
cie eius. Jam non turbabit erga plura: q[uod]
fecerunt suo filio iudei q[uod] oia subiecta sunt
ei. Jam filius marie a iudeis vel militi-
bus non flagellabit: nec occidet: q[uod] resur-
ges iam non mortuus: mors illi ultra non dñatur.
Pars autem marthe ei auferit: sicut bo-
no suo. Pars vero marie ei perficiet q[uod] non
auferet ab ea. Exaltata est enim super cho-
ros angelorum repletum est in bonis desi-
deriis suis: videt deum facie ad faciem si-
cuti est: gaudet cum filio in eternum: hec est
ps[ecundum] optima que non auferitur ab ea: cuius
et nos principes sumus et meritis et p[re]cibus
eius. Per iesum christum filium eius q[uod] vivit et
regnat cum deo per in unitate spiritus sancti
pro oia scola scolorum Amē. Explicit omelia
Epistole domini Anselmi archiepi cantu
ariensis exhortatoria ad suum auunculus
babite.

Seruus seruo/
ruz dei in beccesi monasterio
emanentium frater Anselm
fratri dilecto; filio desiderato; helmado

bene incepta feliciter perficere. Benedictus
deus a quo omne datum optimū: et omne
donū perfectum descendit: qui auertit oculos
tuos ne videantur vanitate: et erexit animam
tuam ad sequēdam virtutē. Restat igit[ur]
mi desiderare ut sedula sollicitudine per-
tractes: quod nemo mittens manū ad aratrum
et respiciens retro aptus est regno celorum.
Antiquus enim hostis tanto enixa non cessat
sabit inlūmodis te calliditatib[us] ihuadet
re quanto te videt studiosius laquos ei vel
leuadere. Sepe namq[ue] reducit ante me-
tis oculos q[uod] delectabilia sint ea in quibus
solitus es cōuersari: ut continuo subinfe-
rat q[uod] difficile sit assueta voluptate care
quia sit impossibile in quādam austero ri-
gore et rigida austeritate tota etate pse-
uerare: quatenus ex memoria assuete de-
lectationis plus horreat animus sobrie-
tate vite sublimioris: aliquā sub specie di-
scretionis singet se salubrius tibi. Et p[ro]p-
posueris cōsulere: ut scilicet prauitatem dese-
rens in clericali p[ro]posito religiose viue-
do velis persistere: ut per vite correctōrem
animā tuam possis salvare: nec per indis-
cretionem subreas onus quod non possis
portare. Quod si te ab intentione p[er]fec-
tioris vite nullatenus auerti posse cognouerit
quis tecum ire approbando p[ro]positum
se stimulabit: sed iuxta etiam laqueos po-
nere inlūmodos non cessabit. Alij quidē
hinc oblata opportunitate peccāti illinc sti-
mulatē temptatione suasionē callidus ad-
det huiusmodi. Tam bonū est quod decreui
stū facere ut quālibet immēritatem pec-
catorum possit destruere. Interim q[uod] satissa-
cere voluntati tue cur hesitas: cum cito si-
ue multa siue pauca peccata sint pariter
delenda non dubitas. Aliq[ue] vero taliter
conabitur decipe. Bonū quidē est quod vis
facere sed non oportet nisi cum tēpescē-
te lasciuia iuuenili: q[uod] pondus illi regulare
censure non tolerat ipsa maturitas
etatis religiose grauitati se cōtempnerat.
Quod si viderit te ita imbecillem ut impē-

Liber

diri tua possit intentio: si manifestetur:
omino conabitur: ut his a quibus retie-
ri aut vi aut amore aut aliquo persuasione pos-
sis: quilibet occasione publicet. Promit-
teret etiam quod si bonum quod intendis aliquam
differre volueris: multo fructuosius at-
que utilius facere hoc poteris: et pluriorum
salute quo sit tecum attrahes et cōmodo pe-
cunie monasterio pro future quam vndeque col-
leges quod est quod te leuitate et incōsiderata
acceleratōe temptabit arguere: quod te non
solum punitendo: sed et pignus punit-
endo indissolubili voto voluisti perstrin-
gere: cum nihilominus et fortassis melius ad
tempus libera posses voluntate perficere. Ad
hec omnia carissime quid respondendum
sit velle aliquo diffusus scribere: nisi lex
epistole cogeret me breuitatem non excedere.
Breue igitur et veram amici tui suscipe etra
ista cōsilium. Qui putat voluptate scilicet
carepe: et in exercitio perseverare statutum ni-
mis austernus et impossibile nonque gustabit
tempus sit non seruire sed impare virtus pro
amore et spem celestis regni laudandum
et delectabile. Qui putat melius sibi esse
in habitu clericali religiose vivere quam in
ire monachice vite: pondus imprudente
cōsideret per totum mundum quanto hylaritate
vtriusque sexui omni erati: omni generi hominum
sit pondus illud cōtabile. Sciat etiam:
quod valde difficulter est intra seculares per
liberam voluntatem quam intra claustrum mona-
chorum sub disciplina custodire vite sancti-
tatem. Non dico nūc quod propositū vite inter
oēs vitas altiorē gradū cōtingat hu-
militatis quem altior sequitur exaltatio: nisi
quod nullus ut melius vivat monachi pro-
positū deserit: et oē genus hominum ad
monachitā vitā ut magis do per inquiet
cōcurrat. Qui peccatis additū peccata:
quod peccatorum homin expectat remissionem
amando peccatorum probat se non amare: et ideo
non mereri peccatorum absolutionem. Qui
dissent in futuram et forsitan non futuram
etate suā vitā corrigere: certum bonum di-

mittit pro dubio et cōtemnēdo quod perdit:
probat se non amare quod expectat: et meret
non accipere. Qui certus non est se tante eē
cōstantie: ut nullo modo possit flecti a bo-
no proposito: oīno celet bonam voluntatem
ut non nisi cum in opus exit appareat in pu-
blico. Qui bonum quod vult facere ut melius
fiat dissent: bonum est si melius certus
est. Quod si melius bonum dubium est: et pene
minus bonum: minus est damnosum et in-
recupabile: cōsiliū est ut acceleret facere
bonum minus: ne minus expectando ma-
ius non faciat maius nec minus. Qui iudicat
leuitatem voto se ligare ad faciēdū
quod bonum est ut iam non sit liber ad non
faciēdū: iudicet doctore leuitatis illius
quod dicit: voulere et reddite. Nullatenen-
sē reprehendens est: qui quod bonum est vo-
lit: sed qui non reddit quod voulit. Certum
quippe est: quia quod bene voulit: ipso voto
deo placet. Qui ergo aliquid boni vo-
lit non peniteat quod fecit vnde deo place-
at: sed festinet reddere quod voulit: ut plor-
placeat. Hec filii carissime cōsilia: has cō-
solationes in prōsenti maxime tibi necessa-
rias iudicauit: hec paterna sollicitudine
ego quem patrem et cōsiliariū non mea vo-
luntate: sed tua voluntate elegisti dicta-
ui. Hec interim reminisci non desinas: do
nec quod deo inspirante voulisti: ipso ad
iuuāte perficias. Vale desiderate cordi
meo et festina satisfacere de te desiderio
meo quod vtrinā facere placeat oīpotēti deo
Item alia eiusdem de contemptu se-
culi: et eterni desiderio regni.

Dominō et amico carissimo hugo-
goni inclusō: Frater anselmus
dictus abbas becci: a malis ex-
cludi: si bonis includi. Duo viri layci nu-
per ad me venerū: dicentes se a vestra
dilectōe missos: quatenus ex nostra ex-
hortatione aliquid assumerent: vnde se
ad patrie celestis amorem ascenderent.
Per quos etiam ut referebāt postulat
ut aliquid a me bēneiter scriptū accipe-

De contemptu seculi

retis, vnde secularium hominum mentes vos aderunt ad huius seculi contemptum: et enim regni desiderium incitaretis. Quod tamen meius pro vos efficere potestis quanto liberius hauritis vite dulcediem celestis. Nam quod ego quasi a longe intueor vos gaudi sentitis: et ego quod mente ieuna ore ruminio: vos cordis affectu glutitis. Quod enim ego de sancte vite rectitudine vtcung intelligo: vos operibus tractatis: et quod ego vtcung loqui possim vos faciendo gauditis. Quotum ergo satur suauius quam ieunus eructat: tam dulcissima vestra comunitio quod persuadere nimirum inculcat. Sed quoniā vestre aliquid negare nequeo voluntati: quoniam hoc quod a me petitis in latitudine sancte scripture multo melius inueniatis: tamē dicam aliqd sum petitōem vnam ne me velut eius contemptore arguatis. Sicutaque aliquem illitteratum et quod altiora non possit capere ad beatitudinis eterne desiderium existimo. posse mutari: frater carissime regnum celorum clamat deus se habere venale. Quod quidē regnum celorum tale est ut eius beatitudinem et gloriam: nec oculus hominis mortalibus possit videre: nec auris audire: nec cor cogitare ut tamē aliquomodo illud possis cogitare: quoniam ibi regnare mereuerit quocquam ipse volet: hoc erit in celo et in terra: quicquid vero nolet: non erit in celo nec et in terra. Tanta enim erit dilectio intra deum et eos qui ibi erunt et intra seipos inuicem: ut oculi inuicem diligant: sicut seipos: sed plus amem oculi deum quam seipos. Et propter hoc nullus ibi volet: nisi quod deus: et quod volet unus: hoc volent oculi: et quod unus vel oculi: hoc ipsum volent deus. Quapropter quicquam unusquisque volent hoc erit et de seipso et de oibus alijs et de tota creatura et de ipso deo. Et sic singulariter erunt perfecti reges: quod quod singuli volent hoc erit: et oculi simul cum deo unus rex et quasi unus homo: quod oculi unus volent: et quod volent erit. Hanc mercede clamat

deus de celo se habere venalem. Si quis querit: quo p̄cio: respōdet illi. Non indiget terreno p̄cio qui vult dare regnum in celo: nec aliquis potest deo dare quod non habeat: cuius est totū quicquid est. nec tamē dat deus tantā rem sine omni p̄cio. quia non dat illam non amāti. Nemo enī dat quod carum habet: illi cui carum non est. Quod ergo deus tua re non egere: nec dare debet tantā rem contēpenti amare illam non querit nisi amo: em sine quod dari non debet. Da ergo amore: et accipe regnum: ama et habe. Denique quoniā regere in celo non est aliud quam sic glutinare cum deo et cum oibus sanctis angelis et hoib⁹ per dilectionem in una voluntate: ut omnes utantur simul una potestate: ama deum plus quam teipsum: et iam incipis tenere quod ibi perfecte vis habere. Concordia cum deo et hominibus: si tamen ipsi a deo non discordent et iam incipis cum deo et cum omnibus sanctis eius regnare. Nam fīm quod tu concordabis in omnem cum deo et cum hoib⁹ in voluntate illorum: concordabit tunc deus et omnes sancti tecum in tua voluntate. Si ergo vis esse rex in celo ama deum et homines sicut debes et mereberis esse quod optas. Hunc amorem non poteris habere perfectum nisi euacaueris cor tuum ab omni alio amore. Quippe sic est de corde hominis et de his amore quod de vase et oleo. Nam sicut vas quantum magis habet aquam aut alijs similem liquorē tanto minus capit oleum ita cor inquit occupat alio amore: intento excludit istum. Est et aliud: quia sicut fetor est prius odori et tenebre lucis: sic oīs alius amor huic amori. Sicut igitur contraria nūc simul integre conueniunt: sic nec iste amor cum illo alio amore in uno corde. Hinc est quod qui cor suum implet dilectione dei et primi nihil aliud volunt: nisi quod deus vult: aut quod vult alii homo tamen si non sit contra deum. Hinc est: quod in statu orationibus et celestibus colloquiis et cogitationibus: quia dulce est illis de-

3

Liber

siderare deum: et loqui et audire: et cogitare de illo: quem in sanctu amant. Hinc est quod gaudent cum gaudientibus: silent cum silentibus: miserentur miseris: donant indigentibus: quia alios homines tanquam se ipos amant. Hinc est quod contemnit diuitias: potestates: voluptates: et honorari et laudari. Qui enim hec amant: sepe faciunt aliquid contra deum et contra preceptum. Sic enim ex his duobus preceptis universa lex pendet et prophete. Qui ergo vult illuz amorem habere perfecte quam regnum celorum emittat: amerit contemptum: paupertatem: labore: subiectiones: sicut sancti viri faciunt. Sic enim qui se humiliat exaltabitur. Breuiter hec vobis carissime sicut postulastis dixi: sed in hoc expositione prudenter vera multa proferre poterit: quam dixi. Si tamen de plenitudine beatitudinis eterne a me aliqd latius dictum factitas vera legere voluerit in fine libelli mei qui prologion appellatur ubi de pleno gaudio tractauit: reperire hoc poterit. Valete et orate pro me. Ide de sacramentis ecclesie quod uno modo sunt universi. Et diversis modis in diversis locis tractatur.

Dominu et amico walerando gratia dei Nuwenburgensi venerabilis epo. Anselmus seruus ecclesie cantuariensis. Salute. seruitum: orationes dilectionis affectus. Gaudeo et gratias ago deo quod sicut scribitis glorificat eum in vobis catholica ecclia: quoniam in veritate imitatio diuine bonitatis appareat gratia et deo pape pascalis amicitia habetis et familiaritatet ut iam mihi liceat veram amicibiliter salutare sanctitatem. Quod vestra sublimis humilitas me compatimenter: et vocat motu: non in me accipio: quoniam nihil in me: cur hoc dici de me debet at intelligo. Non tam debo esse ingratus vestre benignitati quod hoc facit abundantia veritatis erga me voluntatis. Solem enim sepe sentire meliora de his quos diligimus quam ipsi mereantur. De laude igitur que ad me non petinet cor meum non

glossat. Sed de dilectione que semper amanda est gratias agendo letat. Querit vestra reverentia de sacramentis ecclie quomodo uno modo sunt universi: sed diversis modis in diversis locis tractantur. Utique si per universam eccliam uno modo et concorditer celebrantur: bonum est et laudabile. Quoniam tamen sunt multe diversitates: que non in summa sacramenti necessitate in virtute eius aut fide discordant: neque oes in una consuetudinem colligi possunt: estimo eas potius in pace concorditer tollerandas quod discorditer cum scandalo demandandas. Habemus enim a sanctis patribus: quod si unitas seruaf caritatis: in fide catholica nihil officit consuetudo diversa. Si autem queritur unde iste nata sint consuetudinum varietates nihil aliud intelligentia in aptitudine tamen et decencia administrationis non concordant: quod enim unus aptius esse iudicat. alius sepe minus aptum existimat. Neque in huiusmodi non consonare puto ab ipsis rei veritate exorbitare. Namque quod alij in sacrificando corpe et sanguine domini singulas cruces singulis faciunt ab initio in causatione alij solummodo singulas singulis universi gildatim nominatur panis vel corpus: et singillatim calix vel sanguis ubi vero oblationem vel hostia nostra: una crucem ambo bus faciunt. quoniam sicut unus est christus qui secundum obtulit pro nobis: ita una est oblationem et una hostia in pane et vino quod offerimus: non video istos magis in hoc discordare a christo qui singillatim utique benedixit quoniam oes illi discordant: quod calicem post cenam non sacrificant sicut christus fecit: neque semper ad vesperam sicut christus fecit et qui utrue simul uno nomine vocant oblationem vel hostiam quod christus non fecit. unde possumus colligere: quod a nobis in unicum in huiusmodi actione: seruata rei veritate possimus esse dissimiles. siue reprehensione cum ab ipso auctore ips-

Epistola exhortatoria

sius sacrificij simus diuersi sine offensio-
ne. **V**bi autem dicimus hec dona: hec mū-
ra hec sacra sacrificia: siue singillatiz pa-
ni et vino singule crucis assignent: siue
vna cruce duo simul sanctificent nō vi-
deo in hac diuersitate reprehensibile di-
scordiam nisi quod forsitan cōuenienter am-
bo una cruce notant: sicut uno verbo
benedictionis sanctificantur. **C**um enī ples-
hoies aut diuersas res similes benedicimur
nō singulis singulas crucis reddimus:
sed oībus una cruci sufficere credimus.
Quo nō nulli ab initio calicē operiunt
quidā corporali alii panno cōplicato pp-
ter custodiā mūdicie: nec nudū dimit
tūt calicē sicut christus nudus crucifixus
est: vt sic significari onderet se mūdo re-
uelatū non magis intelligo eos debere
rephendi pppter nuditatē xp̄i quod nō signi-
ficiat ab illis i sacrificiā q̄d quia nō de-
mōstrant i eodem sacrificio euē crucifix-
um extra ciuitatē extra domū: et sub nu-
do celo. **Q**ue tamē magna nō carent ra-
tione. **N**ā xp̄us qui passus est p nobis:
nobis reliquēs exemplū vt sequamur
vestigia ei: i his quoq̄ dedit nobis ex-
emplum pppter iusticia lūstīnēdi incōpa-
rabilem cōtemptū et paupertatē. **A**deo ei
cōtemptui habitus ē et execrabilis iudica-
tus vt nec mori dignus habereſ in ali-
quam hoīm habitationē: neq; inter hoī-
mines niss inter execrabilis: neq; sub te-
cto aliq; niss sub celo: sub quod eiūcī nō potu-
it: vt fm̄ pphetam obprobriūz hoīm et
abiectione plebis estimaret. **P**aup̄ xo ita
fuit vt veniēs in mūdū nō in sua sed in
aliena domo nasceret: et notus pppter ino-
piam loci in psepio brutorū aīalū pone-
retur: et viues in mūdo nō haberet vbi
caput suū reclinaret: nec moriens vnde
nuditatē suam tegeret: nec mortuus vñ
inuolueretur: nec sepulcrū aut locū vbi
corpus mortuū collocaret. **Q**ue omnia
magis sūt viuēdo p effectū: cū ratio exi-
git imitāda quod p nuditatē sacrificij nudi-
tas christi significāda. **N**eque coniectare

possim cur potius curandū sit ne pāno
operias sacrificiū quia xp̄s nudus passus
est: qm̄ nec sub tecto v̄l intra ciuitatē fiat
qm̄ xp̄us sub nudo celo extra ciuitatem
passus ē. **S**i autē v̄lus nō haberet extra
tectū fiat pppter perturbationes aeris: si-
milis cā videſ vt calix i sacrificiā non
discooptat pppter quasdam quod ptingē p̄fit
incōmoditates. **T**utius itaq; et diligen-
tiae puto vt calix ne aut musca aut ali-
quid indecēs in illū cadat: qd̄ sepe cōti-
gisse cognoscit: opiat: qd̄ discooptus cō-
tingētib; immūdīcīs exponat. **H**ec sa-
pientie p̄ meo sensu nullius meliorē
rōnem respuens respōdeo. **D**e his qui
sacrificat de fermētato misi vobis oīm
quandā eplam. **I**dē hortat amicū
vt p̄set qd̄ sit finis: et in fine qd̄ fructus
quidē primum: et ecōtra que sit expecta-
tio mūdi gloriā concūlcantium.

Domino fratri amico hērico ffian-
selmus abbas becci bone volū-
tatis pfectōem et effectū. **B**ridi-
ctus de in donis suis: et lectū i oībīs
opibus suis: qd̄ v̄re dilectioni tm̄ de nō
desiderio pppter qd̄ iūstis cōcessit efficē
quē oram: vt qd̄ deest adhuc d̄ voto no-
stro et de v̄ro mercede digneſ perficere
De qd̄ re nōtm̄ cōsiliū p frēs nōfō mando
de grā et dilectionē ducis de qd̄ scripsistis
mibi mīlsum gaudeo: et p ea deo et illi et
vobis gratias ago. **Q**uod etiā illi p lit-
eras facere cogito: cū nūcī v̄fi sicut au-
diui cōstitutū ē ad illū redibūt. **E**t qm̄
nescio si hoc necesse erit fieri aīcī redeā
cū p̄us poteris mādate mīhi pnomē ei
et noīa v̄xoris et filioꝝ ei. **S**olū enī no-
men eius teneo q̄ryſal vocat. **S**ed qm̄
dulcis mīhi v̄fa dilcō sic me sibi sua p-
bitate pglutiauit: vt idē devobis qd̄ de
me desiderat cor meū: v̄fi eā spē magnā
ex v̄ris fīmonib; p̄cepi: nō p̄t meas mea
descere donec ip̄m desideriū meū de vo-
bis satiet. **Q**uis igit̄ nullus sermo suffi-
ciat mihi donec deus quod opto perficiat:
pauca tamē qd̄ nō nescienti loquor

Liber folio 93

phoc ipo amica familiaritate cōmemoro. Pensa igit̄ dulcis amice: q̄tlibet mundi gloria potitus fueris: quid sit finis: et in fine quis fructus. quid premiū et ecōtra q̄ sit expectatio mūdi glam cōculcātiū. Si dicas nō soli monachi ad salutē pueniūt: vex est. Et q̄ certi⁹ qui alius illi q̄ deū solū conant̄ amare: an illi q̄ amore dei et amore sc̄li volūt copulare. Sed forsitan dicet aliq̄s q̄ et in ordine monachor̄ est piclm. Obō q̄ hoc dicit q̄re nō cōsiderat qd dicit. O rationālis natura: an est hoc rationabile cōsiliū ut q̄ vbiq̄ est piclm: ibi eligas manere vbi maius ē piclm. Deniq̄ si ille q̄ solū deū nitit̄ amare seruat ppositū vñq̄ i sūne: certa ē salus. Si vñ ille q̄ mundum vult amare nō deserit suū ppositū ante finē aut nulla aut dubia aut minor ē salus. Et certe satis pbat q̄ nullaten⁹ aut parū aliquod bonū diligit. q̄ illud vbi certi⁹ et meli⁹ cognoscit nō eligit. Sunt dicūt. Grauius irascit de⁹ peccati mōacho ḡ alio: q̄ de pposito altiori cadit. hoc verū est q̄dū cadit i pctō. Et certe benign⁹ et familiarior suscipit de⁹ mōachū penitētē. si ad suū ppositū redit q̄ non monachū q̄ ad idē ppositū non venit. Plus nāq̄ placet deo etiā p⁹ graue pecatū: cui⁹ ppositū est et an et p⁹ q̄ maius habere nō pōt q̄ ille q̄ nec an nec p⁹ sile pctm nō vult pponere q̄ meli⁹ nō pōt. Si ḡ et iuincētib⁹ et penitētib⁹ melius ē ad vitā mōachicā venire et redire q̄ absistere qd moraris. Si pri⁹ de hac vita tolleris dānū est irrecupable. Alta carissime de mōachice vite altitudie et cōtitudie de quiete et iocūditate dicere possem si ep̄la modū nō excederet. Festia ḡ ad tm̄ bonū: q̄ nullo bono efficaci⁹ venies: ad sūmū bonū. Ples vidi pmitentes et differētes: q̄s ita mōstulit: ut nec hoc p̄ficeret quo se imp̄edebat: nec hoc inciperet qd p̄mittebat. Qd valde timeo de te sed auertat deus a te. carissi-

me. vale et noli tardare.

Idēm hortat̄ quandam domiuā ad habitum et ppositum abiectum redire. **A**nselmus dei ordinatōe archiepi scop⁹ cātuarien⁹. mūdū nō xp̄m cōtēnere. et xp̄m plusq̄ mūdum diligere libentissime si possem tecū loq̄r̄: sola vere mihi in deo dilecta. q̄ caritas qua oēm hoīem volo saluū fieri. et officiū mihi iniūctū exigūt a me vīte fr̄no et p̄nīo affectu diligā: et p̄ eandē dilectōem sollicitudinem de salute aie tue gerā. Sed qm̄ in nob̄s evenit optunitas colloquēdi: incūbit mihi necessitas scribēdi: quē aim de te habeā et qd de te desiderē. Obscro igit̄ te: vt nō cōtēpnas dilectionē: q̄ te ppter deū et hōrē dei et ad salutē tuā diligō: neq̄ reicias cōsiliū meū. Si enī mihi acq̄escere volueri: certa esto q̄ valde tibi i fine placebit: et erit sup te gaudiū magnū angelis dei. Si vñ nolueris scito q̄ nimis tibi displicebit et inexcusabil̄ eris in districto iudicō dei. Audīli soror mea q̄ diu portasti habitū sācte cōuersatōis. Quē quō reliq̄ris quid ve passa sis: vel qd feceris: nō latet: sed multū aptū est. Cōsidera igit̄ iā nūc carissima qntū distet viriles amplexus et carnal⁹ delectatio ab amplexibus xp̄i: et a delectatōe castitatis: et coridis mūdicia. Amplexus qdē xp̄i dico n̄ corpales s̄ quales p̄ amore et desideriū eius inter bonā cōsciētiā facit aīa familiaris ei⁹. Cōsidera inq̄ q̄ sit differentia inter has duas delectatōes: non loquor nūc de legittimo cōiugio. Cōsidera inquā quāta sit in spiritali delectatōe mūdicia. quāta sit i carnali mūdicia: quid spiritalis pmittat: et quid carnal⁹ minet quāta sit in spiritali spes: et qd̄ delectabili expectatio xp̄i. q̄ta etiā i hac vita securitas et cōsolatio. q̄tus sit in carnali timor iudicij di: q̄ta etiā i p̄nī ē vita cōfusio. Logita quale sit xp̄m spōsum cēlestis regni dotem pmittētē cōtēnere: et

Epistole monitorie

hoīem mortale nō nisi corruptionē r̄ cōtemptibilia dantem et pollicentem filio dei regi regum p̄ponere. **L**erte ille rex re gū cōcupiuit speciem tuam vt sponse legitime. **Q**ualiter autem ille quem scis carnis tue pulcritudinē appetuerit soror mea: quō dicā: seia nobil' quō dicaz: spōsa dei dgo fueras electa: r̄ dō habitu r̄ cōuersatiōe assignata. **Q**uid dicā modo te esse filia mea: deus scit: non ita lo quoz vt gaudeā de p̄fusione tua: sed vt gaudeat deus: r̄ cōgaudeant angeli de cōuersatiōe r̄ salubri penitētia tua. **Q**uid ergo dicam: si nō dico: forsita non aīad uertis si dico: forsita irasperis. **D**e electa r̄ signata r̄ spōsa dei: qd facta es. **E**ru bescat eē nobilitas tua qd erubescis au dire: et ego ppter nobilitatē tuam r̄ dilectionē erubesco dicere. **E**cce filia carissima si hec p̄ponis in conspectu tuo qn tus dolor debet eē in corde tuo de tanto r̄ tam graui casu tuo. **S**i enim vehemē ter doles: cōdolendo tibi valde gaudeo si vero nō doles: nō est vñ gaudeam: s̄ multo magis doleo. **N**ā si doles: adhuc salutem tuā spero: si aut nō doles: qd ni si dānatōem tuā expectare queo. **I**m possibile nanc̄ est te villo mō posse sal uari nisi ad habitu r̄ p̄positum abiectū redieris. **Q**uis enī ab episcopo sacrata nō fueris: nec corā ipo p̄fessionē legeris hoc soluz tamē est manifesta r̄ q negari nō potest: p̄fessio: q̄ publicet secrete ha bitū sācti p̄positi portasti: p̄ quod om̄ibus te videntib̄ deo dicaz te esse non minus qm p̄fessionē legendo affirmasti. **N**ā anteqz fieret ista nūc v̄stata monachici p̄positi p̄fessio r̄ sacratio: multa milia vtriusq sex hoīm solo habitu se ipsius eē p̄positi p̄fientia celstudiem r̄ coronā p̄secuta sūt. **E**t qui tūc habitu sine hac p̄fessione r̄ sacratione assump tum rejiciebat: apostate iudicabant. **I**n excusabilis ergo es si deseris sc̄m p̄posi tū: qd diu habitu r̄ cōuersatiōe p̄fessa

es: qmuis p̄fessionē nūc v̄stata nō le geris: r̄ ab epo cōsecrata nō fueris. **L**erte filia carissima adhuc te expectat dñs: r̄ creator r̄ redēptor tu⁹: rex ille q̄ cōcupiuit spēm tuā vt eēt legitim⁹ spōl⁹ tuus: adhuc te expectat r̄ reuocat vt sis legitima spōsa ei⁹: r̄ si nō dgo: salti casta. **S**cim⁹ enī p̄les sc̄tas m̄lieres q̄ p̄ amissā v̄gitatē pl̄ placuerat deo: r̄ magis libili familiares fuerūt p̄ penitentiā in castitate qz p̄les alie qmuis sācte in v̄gitate. **R**edi ḡ m̄liser xp̄iana redi ad cor tuū: et cōsidera quē poti⁹ deberas diligere: cui poti⁹ adherere: illi q̄ te ad tāta honestatē elegit: eligēdo vocanit: vocādo habētu spōsali sibi assignauit: r̄ adhuc q̄uis cōtemptus r̄ reiect⁹ expectat: r̄ reuocat an illi p̄ quē vt mitti⁹ dicā in hīn q̄ te vi des delectā de tāta celstudie cecidisti: p̄ seruit cū ip̄e te iā sicut puto cōtēnat aut sine dubio cōtemptur r̄ desertur sit. **E**t v̄tinā sic vos inuicē cōtēpnatis: vt vos de⁹ nō cōtēpnatis: sic vos inuicē deseratis vt vos de⁹ nō deserat: sic vos inuicē reiciatis vt vos de⁹ a facie sua nō p̄cias sic ab inuicē cōuertamī: vt ad deū puer tamini. **L**erte melius r̄ valde honorabilius ē r̄ illi r̄ tibi vt ab illo sis cōtempta q̄ retēta qz q̄dīu eris ei⁹ retēta pculdu bio vt de illo nūc taceā tueris dei p̄tēp̄ta. **E**t si cōtempta ab illo ppter deū illū cōtēpseris: vtiqz nō cōtēpta s̄ susceptra r̄ dilecta dei eris: velut ei⁹ sanguine p̄po redēpta. **I**ntēde filia cui⁹ salutē desidero intēde benignitatē ei⁹ qui cōtemp̄ta te cōtemnēte reuocat: vt te in regalem suū thalamū nō terrenū s̄ celestē intro ducat: intēde r̄ cōcūte cor tuū: dole v̄ hemēter cassi tuū. **R**eice r̄ cōculca sc̄las r̄ habitu quā assūpsisti r̄ resume habitū spōse xp̄i quē piecisti. **B**ullaten⁹ enī te cognoscet xp̄s aut suscipiet nisi in illo habitu quo te sibi signauit: r̄ quo te eius sponsā eē publice r̄ secrete es testata. **I**n hoc habitu reditu ad benignitatem eius

Liber Alsnelini

ingere te oportune in cōspectu ei⁹. Accu-
sa tūlīpa cōsciētiā tuā: laua lacrimis cul-
pā tuā. Ora eū ifatigabilit̄: adh̄ere illi i
sepabilit̄. Nihil cors ē: nō te reciet s̄ po-
tius gaudēs de reditu tuo te benignē su-
scipiet. Si h̄ fecer̄ gaudiuz erit de te in
celo et in terra: omnibus sanctis angelis et
hoībus cognoscētibus. Si yo hoc face
re cōtempseris oēs tibi aduersi erunt: et
ego et ecclesia dei faciemus qđ de tali re
faciendū intelligem⁹. Ops deus visitet
cor tuū et infūdat in te amorem suū filia
carissima.

¶ Idem hortat queridam et uxorem su-
am ut ponat aī oculos suos finem suū.

Alelmus seruus ecclie cātuari-
ensis suis carissimis: burgūdio
et uxori eius richere: salutē et bñ-
dictionē dei. Qualiter me habeaz nūciz
us yester melius poterit vobis verbis
ostendere qđ ego scribere. Nihil aut̄ tñ
me delecat in dare vobis qđtū vt curā
habeatis de vobis. Exhortor aut̄ vos
deus: abstulit vobis oēm occasionē mū-
di hoc sc̄lm: et dedit vobis oēm optuni-
tate amādi talutē v̄fam. Ponite quoti-
die aī ocl̄os v̄os finem v̄m. cogitate
intēissime cuius erūt et qđ vobis prode-
rūt q post vos remanebūt. Logitate q
ibitis: qđ vobiscū portabitis: qđ ibi qđ
pm̄ssum sit a vobis inuenietis. Certe n̄
portabitis vobiscū: nec inuenietis ibi a-
liud qđ merita pm̄sistis. Si pl̄a bona
qđ mala gaudere potestis qđ non puto.
Si pl̄a mala qđ bona: multū debetis ti-
mere; p̄sertim cū multū necesse sit homi-
ni volenti saluari habere multo pl̄a bo-
na merita qđ mala. Hec cogitate: h̄ inter
vos die ac nocte: in secreto et in publico
tractate: hec sint colloqa v̄fa inuicē. Do-
mine mi amica mea qđ facimus qđ tar-
damus: ppe est ultima dies n̄ra. Quō
expēdim⁹ vitam n̄ram: quō satissfacim⁹
deo. p peccatis n̄fis. Preparemus nos

qđ si videamus in primo dīe vocatōnis
nostre: et ita aptemus nos: vt securi ea-
mus ad iudiciū: qđ recepturi sumus sine
dubio. put gerimus i hac vita: siue bo-
nū siue malū. Deus iūxit nos in hac vi-
ta: faciamus vt simul nos iūgat in eter-
na vita: et videam⁹ ibi plēm n̄am quā
sibi de⁹ iā assumpsit. Hec sint studia ve-
stra: hec sollicitudo: hec suspiria vestra.
Quod mādo vobis p nūcium istū neve
niatis ad me nisi a me mādatus p sigil-
lū meum: vobis dico dñe et frater carissi
me burgūdi suscipite bono animo si me
amat̄is. Ops deus regat corda v̄fa: et
dirigat ad gaudia eterna. Amen.

¶ Idez monet quosdā fr̄es abbat̄ suo
obedire: et adiuicē pacēt cōcordiā h̄fe
Alelm⁹ archiepūs fratrib⁹ et fili⁹
suis carissimis monachis in cistre:
si cenobio Sācte werburge cōmenti-
bus Salutem et bñdictōem dei et suam
Bñdictus de⁹ in donis suis et sanctis in
oībus opibus suis q̄ vos facit et nume-
ro crescere et augmēto religiōis pficere.
Quāuis enī de oīm seruoz̄ dei. pfectu
gaudem⁹: in vobis tñ aliqd habeo spe-
ciale: cur dev̄o letari. pfectu debeā qđ p
me deus cōgregationis vestre dignat⁹
est instituere pncipiū: et dare vobis p:
mū abbate dūm sc̄z Ricarduz filiū n̄m
carissimuz. Grās igī ago deo p gratia
sua quā ostendit in vobis et oro ut sicut
eadē grā vos puenire dignatus est: ita
indefinenter subsequat⁹: q̄tenus nunqđ
vos de hoc ad quod vos puenit
tat deficere: sed sēp ad meliora pficere.
Quod p certo ip̄e faciet si nō negligē-
tes fueritis bona ad q̄ iā puenitus fua-
re. Cū enī dei sit sua grā sp̄ nos puenire
nostrū est qđ accipim⁹ eius auxilio stu-
diose custodire. Nam q̄uis nec habere
nec fuare possim⁹ aliquid nisi p illū pdere
tñ et deficē: nō est nisi ex n̄fa negligētia
q̄ sepissime incipit a minimis in qb̄ nos
callid⁹ hostis solet decipe cum nobis p:

Epistole monitorie

modet ea nō magnipēdere. Inde nāq sequit illud dānū execrabile quod legitur. Quia qui modica despicit: paulatim decidit. Certissimum namq est: quod in multis ecclēsijs experimēto dicimus: qz in monasterio vbi minima districte custodiunt: ibi rigor monachorū inuiolabilis pmanet: ibi pax inter fratres et in capitulo pclamationes cōquisescut: vbi vero minimi excessus negliguntur ibi totus ordo paulatum dissipatur: et destruit. Si ergo de virtute in virtutē et de pfectu ad pfectum vultis ascēdere semp timete in singulis minimis deū offendere. Non debetis cōsiderare qz pua sit res qz contra phibitionem factis: sed qntum malū sit inobedientia: qz p pua re incurritis. Sola enī obedientia potuit hominem in paradiſo retinere. unde p inobedientiā electus ē: neqz ad regnum celoz aliquis nūl p inobedientiā pducitur. Pensate qz si hō per vñā solaz inobedientiā in tātā miseriā quā patimur in hoc mūndo plectus ē: qntū debeam⁹ eā horrere et obedientie bone studere. In obedientia totius vigor bene viuēdi cōstruitur in eius negligētia destruit. Abbatii ergo vñō inobedientiā nō solū opere s̄ etiā in volūtate p oia exhibete: et adiuniciem pacē et cōcordiā p mutuā dilectōez habete: quam dilectionē sic nutrire et seruare poteritis si vñus quisq nō vt alius suā sed vt ipe alteri volūtate faciat stūderit. Ocioſitatē quoq sicut rem iniſicā aiarū vestrarū a vobis excludite: et vñus quisq cōſideret. qz de singul'mo mentis vite n̄fe reddituri sum⁹ do rōez. Luicūq ergo deus dat aliquā gratiam ad quilibet vtilitatē et vratē in qntū habuerit oportunitatē. Qui enī nō vtitur potestate bene faciēdi quam habet ī die iudicij quasi nō habēs iudicabitur ab illo auferet: hoc ipm qd habere videatur: qz et p̄mio quod mereri potuit carebit: et deinceps nullā alicuius boni ope-

ris potestatē in penis habebit. Quass aut̄ alio dabif quod ab illo auferet: qn illi qui bñ opatur fm donum quod accepit p̄mum augebit: qz iuxta illum q negligenter vixit ei⁹ exemplo a bono ope nō defecit. Gratias ago vobis: quia p me oratis: et oro vt ab hac caritate non desistatis. Idem horaſ monachū nū per cōuersū ad custodiendā mēris qetē

Ilecto: dilectus: amico amicus frater fratri lauronī anselmus. tpalis vite sanctitatē: et eterne felicitatē. Lū meū et tuū carissime desideriū quo nos inuicem desideram⁹ considero: vñū est quod me de n̄fa cōsolabitur separatione: qz in futura vita eternā n̄fam coniūctionē per diuinaz spero clementiam. nam certus sū de mea: nec dubito de tua cōſcientia quā quelibet nos regionū diuersitas distineat: de duab⁹ tamē animabus nostris caritas vñam cōficiat. vnde fit vt aie n̄fe et dilectione p̄ntes sese āplectant: et conuersatiōe ab sentes sese desiderēt. Sed cōſummata huius vite pegrinatione illo adiuuāte ad quem tendimus et in quo speramus in patria ad quā suspiramus quasi diuīsis itineribus cōueniemus. **T**ibi tāto vehementius deo annuente deinuicē cōgaudebimus qnto nūc de nobis diuinā dispositionē patientius tolerauimus. Interim tamē qm̄ facere quod caritatē renouat et accēdit nō est dei dispositōz reniti sed obedire debemus nos vel mutuis salutationibus cum licet reuisere. Quod cuž hactenus in hac epistola me fecisse possit sufficere: aliquid tamē n̄fe ammonitionis quaz tibi semp dulcē fecit. nō mea fatuitas: sed tua caritas instāte dño et cōi nostro amico v̄siōe cogor subicere. Nam etiā si nihil tibi dicere possiz quod ignores plus tamē herebit memorię quod a dilecto dilectorē dictū susci, piēs. Ingress⁹ es carissime p̄fessusq tri, si militiā in q non solū apte obſtenti⁹

Liber Antiquitatis Anselmi

hostis violentia ē p̄pellēda: sed q̄z quasi
cōfidentis astucia cauēda. **S**epe namq;
dū tyronē tristī vuluere male voluntatis
apte maliuolus nō valet perimere: sitē
tem eū poculo venenose rōis maliuole
callidus temptat extinguere. **N**ā cū mo
nachū neqt̄ obruere vite qm̄ p̄fessus est
odio nitē eū cōuersationis in q̄ est sub
ruere fastidio. **E**t licet illi monachatuſ
ppositū tenēdum q̄si cōcedat: tamē qz
hoc sub talibus aut intra tales aut in eo
loco vbi incepit illū stultū nimis imp̄au
dentēq; nimis m̄ltimodis versutis ar
guere nō cessat. vt dū illi p̄suadet incep
to dei bñficio inq̄tū existere iusto iudi
cio: nec ad meliora p̄ficiat: nec qd̄ acce
pit teneat: aut in eo inutiliter persistat.
Quique dū incessanter laboriosis cogi
ratōib; demutāde: aut si mutari non
valet saltē de improbabō initio medita
tur. nūq; ad finē p̄fectionis tēdere cona
tur. **N**ā qm̄ illi fidamētū qd̄ posuit di
splicet nullatenus illi structurā bone vi
te sup̄ edificare libet. vñ fitv̄t quēadmo
dum arbuscula si sepe transplantēt aut
nup̄ plantata in eodē loco crebra p̄nul
sione inq̄tetetur: nequaq; radicare valēs
affiditatē ci to attrahit: nec ad aliquam
fructus fertilitatem puehit. **S**ic infelix
monachus si sepius de loco ad locū p̄
prio appetitu mutat: aut i vno p̄manēs
freq̄nter eius odio cōcutit: nūq; amor
stabilitus radicibus ad oē vtile exerciti
um languescit: et nulla bonor̄ op̄m̄ vber
tate ditescit. **C**ūq; se nequaq; ad bonuz
sed i malū p̄ficere si forte hoc recognitat
ppendit oēm̄ sue miserie cām̄ nō suis: s̄z
alioz̄ moribus iniust̄ attendit: atq; in
de se magis ad odiū eoz̄ inter q̄s, cōuer
satur infeliciter accēdit. **Q**uapropter q̄
cūq; cenobitar̄ forte p̄positū aggredit:
expedit ei: vt in quoctū monasterio p̄
fessus fuerit: nisi tale fuerit vt ibi maluz
inuitus facere cogat: tota mētis intētōe
amoris iudicib; ibi radicare studeat: at:

q̄ alioz̄ mores aut loci cōsuetudines si
duina p̄cepta nō sūt etiā si inutiles vi
deant̄ dijudicare refugiat. **S**audeat se
iā tandem inuenisse vbi se nō inuitū s̄z vo
luntariū tota vita mansurū omni trans
migrandi sollicitudie p̄pulsa deliberet
vt quietus ad sola pie vite exercitia exq
renda sedulo vacet. **Q**d̄ si sibi videtur
maiora quedam acytiliora sp̄uali feruo
re apperere: q̄ illi p̄ntis monasterij insti
tutionib; liceat estimet aut se falli siue
p̄ferendo paria paribus et minorā maio
rib; siue p̄sumēdo se posse qd̄ nō possit:
aut certe credat se non meruisse qd̄ desi
derat. **Q**d̄ si fallit agat gr̄as diuinem
sericordie: qz ab errore suo defēditur: ne
sine emolimēto aut etiā cū iactura locū
vel vite ordīdem mutando incōstantie le
uitatisq; frusta crīmē subeat aut maio
ra iuribus suis experiēdo fatigatus de
terius in p̄ora aut etiā peiora p̄orib; de
ficiat. **S**i autēz vere meliora illis que in
p̄mptu sūt nondū meritus optat: patiē
ter toleret diuinū iudicij q̄ vlli aliqd̄ i
uste nō denegat nec p̄ impatientiā iudi
cē. **G**ustū exasperās mereat qd̄ nō habet
nō acciper qd̄ accepit amittit aut qz non
amat inutiliter tenere. **S**eu vero miseri
cordiā seu iudicij erga se in illis que nō
habet et optat p̄sentiat letus ex his que
acepit largitati sup̄ne gratias dignas
psoluat. **E**t qz ad q̄lemicūq; portū de p̄
cellosis mūdi turbinib; potuit p̄tingere
caueat in portus tranquillitatē ventum
leuitatis et impatientie turbine inducere
q̄tenus mēs: cōstantia et māsuetudo tu
tantibus quieta: et diuum timoris sollici
tudini: et amoris delectatōni sit vacua.
Nām timor p̄ sollicitudinem custodit:
amor vero p̄ delectationez p̄fecit. **S**cio
quia hec maiore aut scribēdi aut collo
quendi exigāt amplitudinem: vt plenius
intelligatur quis̄ sc̄z dolis antiqui ser
pens ignarum monachum in hoc gene
re temptationis illaqueat: et ecōera qui

Epistole anselini

bus rationibus prudens monachus ei⁹
callidas pſuſiones diſſoluat ⁊ annihi-
let. Sed qm̄ iā breuitatē quā exigit epi-
ſtola excessi ⁊ totū qd̄ hinc dixi aut dicē
dū fuit ad custodiendā mentis quietem
ptinet: huius breuis exhortatio epistolā
nřam terminet. Nec putes cariſſime hec
me dicere idcirco qd̄ ſuſpicer te aliq̄ mē-
tis inquietudie laborare: sed qm̄ pdic⁹
dñs vſio cogit me aliquā amonitōz tibi
ſcribere: neſcio qd̄ potius ſcribā vel mo-
neā qz cauere hoc qd̄ ſub ſpē recte volū-
tatis ſcio nouicijs quibusdā ſolere ſub-
rige. Quapropter amice mi⁹ ⁊ frater di-
lectiſſime cōſulit monet: pcatur te cuius
diiectus diector totis cordis viſcerib⁹
vt totis viriſbus quiete mētis ſtudeas ſi
ne qz nulli licet callidi hostis iſfidias cir-
cūſpicere: vel ſemitas xtutū anguſtissi-
mas pſpicere. Ad hanc x̄o monachus
qui i monaſterio conuerſaſ pertingere
nullaten⁹ valet: ſine cōſtantia ⁊ mansue-
tudine: qz mansuetudo iindiſſolubilis co-
mes eſt patiētē: ⁊ niſi monaſterij ſui in-
ſtituta qz diuinis nō prohibenſ mādati-
erā ſi rōnem eoz non puidet ut religi-
oſa ſtuduerit obſeruare. Vale ⁊ oþs do-
minus pſciat gressuſ tuos i ſemitis ſu-
is: vt nō moueanſ vestigia tua vt iniu-
ſticia appareas in cōſpectu dei ⁊ ſatiſ
cū apparuerit glia eius. D̄a vt ego te-
cū: qz ⁊ ego oro vt tu meū.

CIdem respōdit ad inquisita de quo-
dam comite excommunicato: qz ſe diuia ce-
lebrantibus iſmicit: ⁊ de pſbyteris in cō-
tinētibus: ⁊ ſecrete tamē confiſtentib⁹.

Quomodo ⁊ patri reuerendo eb-
bati wilhelmo frater anselmus
in hac vita diuturnā pſperitatē
in futura eternā felicitatez. Ex quo vfa
pbitas mihi ſuā dignata eſt pberere noti-
ciam tantam eius concipi dilectionem:
vt ſemp eius mihi dulcis ſit memoria.
Qd extpus ſuū nō immerito fuiffe qm̄ ⁊
vitam yestram amore ⁊ reuerētia dig-

nam agnoui exiſtere: ⁊ paternitatē vfa⁹
nō ſine affectu dulcedinis erga prauita-
tē meā eſte. Sepe nāqz frēs a yobis ve-
niētes me nō ſolū ſanctitatis vfe relati-
one edificauerūt: ſed ⁊ dignationis vfe
ſalutatione honorauerūt. Quare licet:
qzqz eſt i me toto minime poſſit tantis
meritis respondere: meum tamen eſt qz-
tum amo iſt reuerentie poſſum exhibē
Sed hec deo in nobis ſeruāda ⁊ ſegea
cōmittens ad ea de quib⁹ meā puita-
tem cōſulere dignata eſt vfa prudentia
nō preſuſiōdo: ſed obediendo: respōde-
bo forte nō qd̄ mihi ſufficiat: ſed quod
mihi videtur. Comes quidem yester q
excoſicatus yobis diuina celebrantibus
ſe miſcet mihi videt humiliter amonen-
dus: ne cōtemnēdo ſententiā eoz quib⁹
deus affirmat ſe audiri cum audiunt: et
ſperni cū ſpernitur: ſe ligare cū ligant:
⁊ ſoluere cū ſoluūt: aggrouet ſup ſe dei
iudiciū: a quo fugere nūqz homo pōt.
Quare illi melius eſte vt p ſalubrez hu-
militatē abſtineat ab hiſ a quiibus cum
aplica ſegregat ſententiā: quā p preſum-
ptionis cōtemptū ſe iingerat in illa qz nū
qz niſi p humilitatē qſita pſlunt: at ſem-
per inordiate pſumpta oſlūt: nec debe-
re cū villo ſuo cōmodo ⁊ grauifimo ſuo
malo cogere vos: vt cū eū offendere no-
litis dū ſe aplice auctoritatē grauiter ir-
ritetis: ad quos pacandoſ illum adiu-
tore habere nō poſſit: facilius qz ac be-
nignius apſtolicum eius rationes ſu-
ſcepturū ſi ſuā illū ſententiā cognouerit
reuerētā. Quod ſi comes idē hanc amo-
nitionē reuferit: ſcitis or̄ deus plus eſt
timēdus qz homo. Quapropter aut ſim-
iam, platan apſtolicam ſententiā erga
illum agendum aut ipm apſtolicum ſi
ue aliquem vices eius gerentē de hoc ip-
ſo denuo cōſulendū exiſtimo. De pſ-
byteris vero qui ſe apte reproba libidi-
nis cōuerſatione: deo reprobabiles exi-
gent omnino tenendum eſt qz aplica p-

Liber

uidentia ecclesiastico iustoq; rigore constituit. Nempe nullaten^o cōuenit vt ibi reuerenter astet: vbi ptinaciter apta t im pudenti libidine fetentes dei t factorū phibitionē ptemnēdo sacris altaribus deseruiūt: imo nō deseruiūt: sed q̄tū ad ipsos cōmaculant. Non quo quis ea q tractant cōtemnēda sed tractantes exērāndos existimet: vt qui dei t angelorū presentiam nō reuerenter: vel hoīm detestatione repulsi: sacra cōtaminare desistat. Nec vllaten^o oportet ut illi sint cōsortes de altari participantium q per immūdicā se faciūt exortes altari defūientium. Delapsis autē sacros ordines habentibus t spontanea humilitate secrete quibus debent cōfidentibus neq; asserendū est: qd eisdē ordinibus amplius vti nullatenus possint: si p sacrificiū spē cōtribulati cordisq; cōtriti t humiliati dēū placātes ad virtutum pfectum studiose cōtenderunt. Nā nec apud dēū reprobaſ officium alicuius ppter culpā quā ipse ignoscit: nec apud hoīes decoratur sacri ordinis dignitas: ppter psonā cuius ipi peccatū nō cognoscit: qbus duabus causis carnalis lapsus prohibet ad sacros ordines accessum aut reditum. Sed qm̄ ferme semp occultū est quorū remisse sūt iniqtates: t quorū testa sūt peccata: quorū dō minime tutius semp est consciūm sibi criminis ab his: q̄ placitā psonā expescit p laudabilem humilitatē abstinere: q̄ p culpabilē securitatē presumere. Illud nāq; sp pōt deo nō improbante: hoc dō nō debet nisi deo approbante. Qui autē hinc sentētie que ad sacri ordīi offīcīi redītū post lapsū cōcedit nequaq; aliqua rōne: nisi auctoritate fulciaſ sc̄pturaz vult cōsenſuū attribuere: legat eplam beati calixti pape directā vniuersis ep̄is p galliā cōstitutis et beati gregorii ad secūdinū inclusum vbi ipi hāc sententiā sic firmis t pene eisdē rōnibus t auctoritatib; cō-

firmant ut nullatenus alioz approbatōne indigeat. Sed qm̄ idem beat⁹ gregorius idipm in alijs suis quibusdā epiſtolis studioſe phibet: ne sibi p̄ Harius sit de aptis quidem phibuisse de occulis dō post cōdignā penitentiā pcessisse intelligitur. Nam crimen qd a deo imputatur: nec ab hoībus esse putat: nō reprobet nec decolorat: vt iā dixi: cū tamē in tali re cuiq; tutius sit corā dō plus timerē q̄ cōfidere. Prohiberi autē inuitū deberi q̄ occultū crīmē humili pfectione sponte t occulte detegit minime existōne multis obruat vita salubris cōfessionis qui potius eligent penitus in mortē occultari q̄ bac occasione in certitudēz vel in suspitionē alicui⁹ criminis adducti. Hec enī illi cōfidentur: statuitur ad peccatum: sed cōfidentē absq; eius consensu cessare a sui ordinis officio nō cogit: sed potius magni criminis reus esse videtur si cogit q̄ sic t cōfidentē penitere cōfessionis t ples nōdū cōfítetes horre confessionē cōpellit. Nam satis patet: q̄ minus malū sit cuilibet peccatorū ad altare cū amore cōfessionis pacte: et spe misericordie humili mēte accedere: q̄ se cū odio cōfessionis t desperatione venie indurato corde desiderio aut etiā actu ingērere. Ille itaq; cui cōfessio fit: nequaq; particeps estimandus est moris culpe in qua aliū pmissit nō consentiendo: sed maiorem prudenter p̄cauendo maioris vero potestatis auctorē detur: ad quos multos impellit: et si nō volendo tamen inordinate plus qd minus q̄d maius erat tunendo. Q̄d magnitudinem est quia illi qui humili cōtritōe supbam verecūdiam conculcādo semet ipsos iudicantes radicenti cēssatiōi spōte cōsentīt: multos tutius ministrant pmissi seu etiam iussi quam illi cū verēcundia humana inter deum t se iuste iudicare refugiant: licet is cui p̄fītē vāls de periculosis prohibeat: istos inuitos

Epistole anselmi

ut supra dictuz est q̄ illos spontaneos.
Et eum vtriusq; necessarii sit vel ad tē
pus abstinere puto: quia illi qui nō libe-
ter cessant ad quod nō bene pperat: sūt
tm relaxandi. Mi vero qui sponte absti-
nent ad quod nō plūmūt etiā reuocādi.
Nam in illis si reuocen̄ obedientie te-
gimē presumptio palliat: in istis dō hu-
militas obedientie robore adiuuat. que
reuocatio nō indifferenter sed magna p̄
lati cōfessionē suscipientis discretōne fa-
cienda est. Sepe nāq; contingit vt quis
nō per immēsum criminis horozē t per
vīm humilitatis humāna verecūdiam
seper: sed p̄ stulticie tenebras t impudē-
tie duriciam seditare secleris t pudorez
nō sentiat: t p̄ negligentia officium suū
nō appetat. Qui aut̄ huiusm̄di est: nun
qz ad sacrū officiū aut vocandus aut re-
uocandus est. Sed cū p̄ ipso penitente
suplicat humilitas suggestit: cōtritio in-
tercedit: vite mutatō: tūc nimiq; si plat̄
nō tā de meritis aliqb; qz de magna mi-
sericordia t de multitudine miserationū
dei illū cōfortās ad sui v̄sum imutet of-
ficiū. qz nō tam temere qm prudēter egis
se videat. Est enī sepe in huiusmodi p̄-
uenientia pusillanimitas: excludēda cō-
temptus suspicio: ostēda beniūlētia
exhibēda cōpassio. hoc enī modo q̄ ta-
les sūt: quanto benignius tanto efficacius
ad p̄secutiōne provocant: t tanto stricti
in bono p̄posito ligant. Potui p̄la de-
scriptis p̄m his interē: sed quia eplarū
breuitas que se iā nimis extēdī reclamat:
nō cōsensit: simpliciter quid de interro-
gatis sentirē paternitati vestre iuss⁹ ex-
posui. Ops dñs vos et in his t in omni-
bus quē nobis agēda sūt sic in rectitudi-
ne veritatis dirigat: vt p̄ eis seipsū vo-
bis retribuat. Si p̄ns eēm corā yobis t
coram scā cōgregatione v̄ra: de q̄ m̄la
bona a multis cocorditer audio: suplici-
mēte totū corpus p̄sternē: t vt me bo-
noz que de⁹ operat in vestro monaste-

rio imp̄petuū p̄ticipē in fraterna carita-
te concederetis petarem. Sed quomo-
do ego hoc non possum: plūmo non de
meis meritis: sed de vestra lāctitate ro-
gare: vt vos hoc p̄ me nō humiliato cor-
pore: sed benigna mente ab eisdem filijs
vestris mihi petatis: t cū illis conceda-
tis. Valete.

Didem excusat se apud suspicātes eū
archiepiscopatus cōcupiscētia detineri
Ulcissimo t dilectissimo dilec-
tori episcopo beluacensi Fulco-
ni: frater Anselmus eterna dei
p̄tectione et cōsolatōne gaudere. Scio
mī dulcis amice q̄tuz dilectio vestra de
illiū quem sup oēs homies diligit: in-
sperata corporali amissione contristaret,
nisi se sapienter diuine dispositionis cō-
solatione cōsolaretur. Sicut enī in cor-
dibus diligentiūz sese inuicē spes t op-
tunitas cōfruendi se nutrit quandaz de-
lectabilem dulcedēm: ita eiusdē rei de-
speratio ingerit molestam amaritudinē
De qua re vestra prudentia meam p̄t
cognoscere conscientiam. Sic enī agno
sco vestre dilectionis erga me sinceritatē:
vt sim certus vos nō ignorare mee
dilectionis erga vos: t erga eos quibus
illā ostēdebā t maxime erga monachos
beccēses veritatem. Nam nullus sic co-
gnoscit amici veri cōscientiā: sicut illi q̄
vere gerit amicitiam. Considerate ergo
que possit esse in corde meo integra leti-
cia quem tot amicorū me desiderantiūz
t a me desideratorū cōtristat inreparabi-
liter pdita in hac vita presentia. Unus-
quisq; eorum de me solius amissione cor-
porali dolet: t anima mea de omnib;: qz
ab eoz p̄ntia inuita tam inopinata scin-
dit dolet. Nam etsi maior multitudo si-
milem exhibentiūz dilectionē in anglia
me videat letificare: nullatenus tamen
tam longo tpe radicatam t nutritā p̄-
orem dilectionē de corde meo valet era-
dicare. Tera enī caritas nō minus dili-

Liber

git priores amicos interius etiam si exterius pariter nequeat opari cum ad plures extendit: sicut nec a prioribus. Si vero amici sunt minus: timet diligere cum a pluribus diligatur. Et quidem si qua mihi consolatione est multitudinis amicorum presentia ad angorem quem gero ad priorum absentia illud utique efficere nequit: ut non tristiter de illorum qui quanto magis me diligunt: tanto magis contristant de absencia dilecti et dilectoris sui tristitia. Delectat me cum dulci amico meo scribo de caritatis sinceritate: et de eius efficacia diu tractare: sed quoniam epularis breuitas hoc modo patitur cum et aliud velim dicere necesse est me iam materiam mutare. Quidam ut audiui suspicatur me archiepiscopatus concupiscentia ad quem dolens et timens trahor detineri. Quod siue suo errore siue aliena persuasione faciant: peccatum illis deus: qui videt quod falluntur et peccant Non me excuso apud vestram fraternitatem mihi dilectionissima: que ex quo me cognovit familiarissima et longa conuersatione: meam indubitate didicit et credidit de secularis honoris ambitu conscientiam. Quam tanto verius cognovisti quanto vos securius et totam vitam vestram sensui meo iudicioque promisisti. Sed apud eos me excuso quicunque haec lecturi sunt epulum ut sciant quid mihi dicat conscientia mea coram deo et aliis ignorantibus cum opus erit respondeant pro me si non propter me vel propter deum. Adhuc enim nocet infirmis in ecclesia dei opinio alicuius viri: siue vera siue falsa sit de aliquo homine: et maxime de eo quod sic est in ecclesia catholica constitutus: ut et verbo et exemplo vite aliis debeat et possit prodere. Sciant ergo omnes sicut mea conscientia mihi dicit coram deo quem inuocare testem mendacij nefas esse scio: quia non me rapit aut alligat ad archiepiscopatum anglorum cupiditas alicuius rei: quam seruus dei cōtemptor mundi

contemnere debet: sed timor dei me cogitat: ut quis dolens et timens ab ecclesia dei trahatur. Et quia si mihi licet seruata obedientia et caritate quas deo debo et ecclesie eius matrice propter eum potius et libenter eligerem sub abbate et sub regulari disciplina in monastica paupertate et humilitate esse et obedire et servire quod regnare in hoc mundo: seculariter aut dominari aut archiepiscopatum siue episcopatum possidere vel abbatiam aut hominibus quibus licet preesse ad animarum gubernationem siue ad corporum sustentationem in magna terrarum et rerum terrenarum possessione et opulentia. Quod ego ipse non imputo mihi tantum ad virtutem tantum ad hoc quia talis me scio tam parum utilis: parum fortis: parum strenuus: parum prudentis: parum iustus ut potius mihi congruat et expeditat eligere subesse prelato quam aliis preesse: obediere quam precipere: seruire quam dominari: ministrare quam ministrari. Logor hec de me confiteri: sed malo hec in simplicitate mea ut puto sine omni duplicitate de me dicere quam pati: ut alii homines peccent in me: aut malum exemplum sumant per ignorantiam et errorum suum de me. Qui mihi hec de me confitenti credit: certus sit: quod hoc credendo non fallitur si mea conscientia coram deo non fallit: et qui non credit verum est quia ipse falso et temerarie de me iudicando se fallit. Omnipotens dominus faciat vos in hac vita et in futura indeficiente sua protectione et consolatore gaudere.

Idem ostendit clericos monachorum propositum appetentes liberos esse debere ab episcopis ad monasteriorum ingressum. **O**mino et patri reverendo epo parisensi Hofferido frater Anselmus dei disponentis omnia dispositione electus archiepiscopus catuariae presentis vite deo placitatem sanctitatem et future eternam felicitatem. **P**.

Epistole anselmi

uis diuina dispositio valde longe a reverentia vestra mea separat paruitatez nulla tamen longinqtas debet minuere meam quā vestra multis modis meruit benignitas fidelitatem. Quapropter si quid de vestra celsitudine audio: vnde mihi sit cōgaudēdū sp̄ volo cōgaudere et si quid cognosco q̄ vestrā dignitatez mutare deceat familiarit fiducia eam caritatue et humiliter debeo commouere Didici qđ dñs walerann⁹ carissimus nf cantor ecclie vñe deo inspirate habitum sancte cōuersatōis studiose et intentissi me petetes in monasteriū sancti martini de campis eo gaudio q̄ debuit sit su sceptus z inde violenter a vobis z quē ad modū non necesse fuerat abstractus. De qua re q̄uis vestra prudētia meo cōsilio nō egeat: cogūt tñ fidelitas z dilcō quas vobis et illi debeo mentē meaz vt vestre reuerētie aliquid suggerat. Non loqr sapientiori me quasi docēdo sed ve lut ea q̄ melius me scit breuiter cōmemo rādo. Mi p̄f si oia facienda sūt cū p̄silio cuius magis q̄ eius qui amabilis consiliaris de fortis dicif. Ipse quippe cōsulit ad p̄fectionē nitentibus: vt oia relī quāt et sequātur. Ipse oia relinquitib⁹ z sequentibus se p̄mittit q̄ sedebat cuj illo in iudicio iudicantes trib⁹ duodeci israel. Ipse est q̄ invitat laborates z one ratos amore z curis secularib⁹ vt ad se veniat z requiescat. Hoc cōsiliū magis in monachico q̄ in alie vite p̄posito im pleri sancti patres intellexerūt. Beat⁹ nā q̄ gregorius in libro. xiiii. registri: scitis quidā mandet desiderio ep̄o de quodā qui diuina inspiratōe cōpunctus gram monachice cōuersatōis appetierat quō sc̄z hortef eundē ep̄m vt p̄positū ei⁹ n̄ lo mō impeditat: sed magis eū q̄stum va let pastorali amonitione succēdat ne fer uor cōceptus in eo tepeſcat nec vllaten⁹ debere eū q̄ monasterij portū petiſt tur sus ecclesiasticarū p̄turbatōibus impli-

cari. In colecano cōcilio quarto legisti clericos monachoz p̄positū appetētes q̄ meliorē vitā seq̄ cupiūt liberos cē de bere ab ep̄is ad monasteriōz ingressus. Pauca dixi de multis. Si ḡ dicere contra dñm z cōtra tot sc̄tōs p̄es dicta de um veraciter intelligētes peccatum est facere cōtra manib⁹ non dicā quō sed q̄ modo scitis quid ē. Si quis separat p̄ciosū a vili id est aiam a seculo tanq̄ os dei sicut scriptū est erit. ille cui⁹ os z manus retrahūt aiam adherentē post deū ad seculum quid erit. Absit mi dñe nolit deus vt sup̄ ep̄um cadat qđ dñs dicit: q̄ nō colligit mecū disp̄git: et q̄ nō est mecū ſ̄ me est. Horrēdū est ei etiā auditui: vt qđ christus elegit de mūdo ep̄us rel get in mūdo vt qđ christ⁹ trahit ad portum de p̄cellis z tempestatibus mundi Hoc ep̄us retrahat a portu i naufragos turbines mundi vt quod xp̄s absco dit in ouili a multitudine insidiatiu z lupoz hoc ep̄s rapiat de ouili: z exponat multitudinem luporum. Mi reuerēde p̄ne si molestum prudētis vestre q̄ sic los quor. Nō enī hoc dico q̄ velim ostēdere qđ huiusmōi sitis: sed q̄ desidero vt huiusmodi non sitis. Lōsideret et retraret prudentia vña qđ fecit qđ mutādu z intelligat: nō eā pudeat facere qđ magi deceat. Non enī adeo mirandū si subito motu de tam strennui clericī amissione aliquid nō premeditate fecistis: sed hoc est valde laudandum si mutatis: quod mutandū intelligitis. Saluto dominos z amicos nřos canonicos vros: quos etsi singulos nō cognoui: hos ta men diligere z omnibus seruire volui. Quos oēs vobiscū supp̄plex p̄cor vt cōsecrationē meam que in dñica qua cantatur populus syon ordīata est deo annuente fieri suis orōibus nō meis meritis sed sua caritate p̄ueniant. Ops dñs sic vos v̄sq̄ in finem huius vite dirigat z custodiat vt post hanc vitā eternā be:

v 3.

Liber

atitudinem vobis retribuat. Sigillum
hec ep̄la non habet: quia et abbas iā nō
sum et archiep̄scopus nōdum sum: nec
me delectat p̄ngi quod. non sum.

CIdem quendā mouet monachū vt i
pposito qđ assūp sit imobil' p̄maneat

Anselmus gratia dei archiep̄scus
fratri et filio ricardo monacho:
salutem et benedictionē. Audi
ui frater mi quia ante qđ monach⁹ fieres
in eritudo vovisti te iterū ad sc̄m egypti
diū. Et idcirco mō timid⁹ et n̄s sollicit⁹
es de voto illo soluēdo ita vt requiesce
re cor tuū nō possit nisi ad sc̄m egyptium
iueris. De qua re nō tm̄ debes credere ti
bi q̄ntum abbati tuo cuius cōfiliō et ordi
natōni aiam tuam pm̄fisti: et alijs q̄ me
lius sciunt te quid magis placeat deo et
magis p̄sit anime tue. Quapropter cō
sulo tibi et p̄cipio: vt omnimodo dimit
tens intentionem prefati itineris et solli
citudem voti illius in p̄posito quod as
sumpsisti quietus et immobilis p̄mane
as et inquiete ad hoc quod p̄posuisti id
ad obcedientiā ad penitentiā p̄ peccatis
tuis: et ad alios bonos mores proficere
studeas. C̄tus enī ec̄ debes q̄r cum teip
sum deo totum vovisti et redidisti per
monachicā professionē soluisti oia mio
ravota quarumlibet actionū que prius
sine iure iurādo et fidei allegatione p̄mi
fisti. Esto ergo quietus et securus: et ego
te ea auctoritate quam per grām dei ha
beo super te a voto illo absoluō. valete

Pascalis papa anselmo cantuariensi
scribit episcopo de inuestitura eccliarū
DAscalis episcopus seruus fuo
rum dei Anselmo cantuariensi
venerabili fratri et coepo salu
tem et apostolicam benedictionē. Sua
uissimas dilectionis tue suscepimus lit
teras caritatis calamo scriptas. Necq
enī aliud carte calamus indidit qđ quod
de fonte caritatis intinxī. In his reuerē
tiā deuotionis tue cōplectūnur et pp̄e

dimus fidei tue robur et pie sollicitudis
instantiā exultamus q̄r grā dei tibi p̄stā
te auxiliū te nec in me cōcutiunt: nec p̄
missa sustollūt. Dolemus at: q̄r cū frēs
n̄fōs ep̄scopos legatos regis anglozū
benigne suscepissimus que nec diximus
eis nec cogitauimus redeūtes ad p̄pria
retulerūt. Audiuimus enī eos dixisse q̄r
si rex in alijs bene ageret nos inuestitu
ras nec p̄fibere nec factas excōmunica
re: et q̄ ideo volebamus carte cōmitte
re ne sub hac occasione et ceteri p̄ncipes
in nos inclamarēt. Unde iesum qui re
nest corda scrutat in animam nostram
testez inducimus si ex quo huius sancte
sedis curam cepim⁹ gerere immane sce
lus vel descendit in mentē. Et hoca no
bis deus auerat vt est et nō subrepēdo
nos inficiat: et aliud habeamus ore p̄m
ptū et aliud corde reconditum cū contra
mendaces p̄pheta imprecetur: dicens.
Disperdat dominus vniuersa labia do
losa. Si vero nostro silentio pateremur
ecclesiam felle amaritudinis et impicta
tis radice pollui qua rōne possem⁹ ap̄d
internuz iudicem excusari cum dñs sub
specie sacerdotuz dicat prophete specu
latorē dedi te domui israel. Nō bene cu
stodit vrbem q̄ in specula positus dum
nō obſtitit eam hostibus diripiendā ex
ponit. Si ergo virgaz pastor alitatis si
gnū si anulum signaculum fidei tra
dit layca manus quid in ecclesia pontifi
ces agunt. Ecclesie honor attēritur: sol
uitur discipline vigor et omnis religio
christiana conculetur si quod nouim⁹
sacerdotib⁹ solis deberi laica patiamur
temeritate presumi. Non est laicorum
ecclesiam tradere: nec filiorum matrem
adulterio maculare. Jure ergo priuans
dus est patrimonio quia matrem pollu
it adulterio. Nec meref ecclesiastice bñ
ditionis consortium qui eam impia in
festatione insequitur: laicoz enī est eccl
esiā tueri nō tradere. Quas quidē cuz

Epistole anselmi

illictū sibi sacerdotiū vēdicaret lep̄ per
cussus ē: filij q̄z aaron q̄ alienū ignē im
posuerūt igne diuino cōsūpti sūt. Aliē
nū est enī ab ecclia z a sacris canonibus
est inhibitū: ne p̄ncipes z seculares viri
inuestituras nō solū n̄dare s̄ nec electoi
epoꝝ audeāt se violēter inserere. In sep
tima q̄ ipse synodo vt nostis scriptuz est.
Sicut vniuersal synod diffiniuit nem
nē laycoꝝ p̄ncipū v̄l potētū se vit inge
rere electoi v̄l p̄motōni epoꝝ. Si ḡ filij
aaroꝝ q̄ ignē alienū intulerūt corporaliter
puniti sūt isti q̄ laycis a qbus alienuz ē
eccliam suscepert spirituali gladio fe
riunt. Ep̄os at q̄ xitātē in mēdaciū cō
mutauerūt ip̄xitātē q̄ deus ē in mediū
introducta a bri petri grā z n̄ra societa
te excludim donec romane ecclie satis
faciat z reat sui p̄odus agnoscāt. Qui
cūq̄ xō intra p̄dictas inducias inuesti
turas seu cōsecratiōne acceperūt a con
sortio fratrū z ordiatoſ ſuſ alienos habem: nec eis ad excusationez
deceptō sufficit qz z pp̄ha ab alio pp̄ha
decept̄ nec ideo mortē euasit. Rogam
utere caritatē tuā nos tuis ſcis p̄cib̄ cō
mēdari vt q̄nto pp̄ ad dñi passib̄ xtu
tū accelās nobis orōnū tuarū man̄ ex
tēdas. Op̄s de qui te hui stadij inuita
uit ad cursū felici cōfūmatōe pducat ad
pmium. **D**e tribus mōis supbie.

Anselmus seru eccle cantuarien
dilcō amico cuno salutē. Exigit
caritas vfa vt de trib̄ illis mo
dis supbie de qbus vob locut̄ ſū duos
q̄ a memoria vobis exciderunt p̄ eplam
n̄ram cōmemorē. Tres qdē illos eē dixi
vn̄ in estimatōe idē q̄n aliq̄s altī exi
stimat de se q̄ debeat: q̄nē dicit. Noli
altū ſape. ſ time. Et quē negat in ſe fuis
ſe q̄ dicit. Dñe non ē exaltatū cor meū z
q̄ ſecunt. Alī est i volūtate q̄n aliq̄s al
tī ſe v̄l tractari aliq̄ mō q̄ debeat ſtra
quē dicit. Quō potestis credere q̄ glaz
q̄ritis abinuicē. z diē hois nō desidera

ui ſuſ ſciſ. Alī est i ope: ſtra quē dñs d̄t
Lū inuitat fueris ad nuptias nō dſcū
bas in pmo loco. Iſte ē q̄n hō ſcīpm tra
ctat altius q̄ debeat. Contra ſingulos
iſtos modos p̄la iuueniunt dicta i ſacra
ſcripta ſi inq̄rant. Cōtra oēs dr. Qui
ſe exaltat humiliabit ſupbiis de ſe reſi
ſtit z mīta alia. De his trib̄ q̄n ſingula
queq̄ ſola ē illa ē lenior q̄ in ſolo ope ē
q̄ nō ſit nīl pigratīa z tū virtū ē q̄ cor
rigēdū ēt. De alijs duab̄ illa q̄ est i ſo
la volūtate dānabilior ē q̄ ſcienter pec
cat. Illa q̄ est i eſtiaſone ſola iſfanabi
lio: ē: q̄ non ſe oſtēdit z iuſta ſibi videt
Si ergo iſte tres ſupbie ſingule conſide
rent tres ſimplices poſſunt dici ſupbie
Si xō bine z bine intelligat tres dupli
ces iuueniunt. Si xō tres ſiml cōiūgā
tur erit vna triplex: z ſic eſt ſeptē. Tres
ſimplices tres duplices vna triplex. Co
tra iſtas ſupbias ſūt mēbra humilitati.
id eſt vt humiliter q̄ ſentiat deſe et q̄
tum ad tracatum z conuertionē alio
ruz humiliter velit de ſe z ipe humiliter
tractet ſe. De ſingulis modis ſuperbie
dicitur homo ſupbus. ſz pro ſingul mē
bris humilitatis vel pro duobus nō om
nia membra ſimul ſint non dicitur ho
mo humilis ſicut vno membro languē
te dicitur homo eger: ſanus aut̄ non di
citur niſi ſanis omnibus membris. Hec
breuiter comiſſorū caritati vſtre.
Que ſi prudentia vſtra ſepiuſ trac
tauerit: plenius ea intelliget: q̄ ſ hic dicta
ſint. Galete et orate p me: vt ſicut de
dedit mihi ſuperbiā z humilitatē in
telligere: ſic mihi det illam cauere z iſtā
acquirere. Salutate dñm z amicū n̄m
reuerēdū ep̄ū attrabatē ſe ex pte n̄ra
Incepit liber Honorij inclusi de ima
gine mundi.

Mundus itaq̄ dicitur quaſi vn
diq̄ motus. Eſt enim in perpe
tuo motu. Iuuiſ figura eſt in
modum pyle rotunda. Sed inſtar ou